

[Bækgaard.]

krævningen og er lette at inddrive, medens jeg ikke mener, de personlige Skatter kan faa den Stilling.

Lehwald: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at den Form for Værdistigningsafgift, som jeg omtalte før, var en uretfærdig Afgift, fordi man kunde omgaa den i Handelen. Jeg indrømmer, det er muligt, at dette kan ske, men saa vil denne Uretfærdighed komme frem i næste Omgang, og saa vil den Afgift, der blev forspildt i første Omgang, alligevel komme Samfundet til gode. Jeg mener i Modsætning til den højtærede Indenrigsminister, at det er en retfærdig Maade at beskatte Værdistigningen paa, netop fordi den Skat skal betales af ham, der sælger Jorden, af ham, der har Fortjenesten; den vil ramme den Mand, som har Fortjenesten ved Salget af Jorden og ved den Værdistigning, der er sket. I det andet Tilfælde vil Skatten blive lagt over som Grundstigningsskyld, og som Grundskyld vil den ramme den Mand, som køber Jorden, og som saa vil have at betale denne Skat hele Resten af sit Liv eller saa længe, han har Ejendommen. Det mener jeg er uretfærdigt. Man ved jo saa godt, hvordan en Udstykning foregaar. Man har et større Areal, som er vurderet til Ejendomsskyld under eet; det samlede Areal vil da altid være vurderet lavere end den enkelte Grund, der sælges fra, og saa snart der derfor sker en Udstykning af et saadant stort Areal, vil der straks foregaa en Værdistigning, som skal beskattes, hvis en Værdistigningsskat bliver vedtaget i den Form, der nu foreligger Forslag om i det høje Ting. Denne Værdistigningsskat vil komme til at hvile paa den Mand, der har købt Jorden, og ikke paa ham, der har taget Fortjenesten. Derfor mener jeg, at den Form for Værdistigningsafgift, som jeg har omtalt, er den retfærdigste.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg kan jo ikke hindre det ærede Medlem i at være Tilhænger af en Værdistigningsskat, der har vist sig upraktikabel og uretfærdig andre Steder, noget, der anerkendes vistnok af alle.

Jeg synes ikke, det var rigtigt af den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) at blande de to Skatteformer sammen, som han gjorde, Ejendomsbeskatningen og Indkomst- og Formuebeskatningen. Jeg troede dog, det ærede Medlem var enig med mig i, at man har de forskellige Beskatnings-

former som Supplement til hinanden. Indkomstskatten er en Skat, der hviler efter Evne paa den Nettoindtægt, Borgerne har. Ejendomsbeskatningen er en Beskatning, der skulde hvile paa de Værdier, som de paagældende Borgere i Samfundet har at udnytte, og det kan ikke være rigtigt, at den Skat, den enkelte Borger der skal betale, skal øges i Kraft af det Arbejde, han lægger i disse Værdier. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem vil fastholde, at saaledes som vi lægger Skat paa Nettoindkomsten her i Landet, bør vi ogsaa lægge Skat paa alt det Arbejde, der anvendes paa Forbedring af en Bedrift. Det ærede Medlem glemmer jo den Væsensforskel, der findes, idet der ikke er Tale om en Nettoindtægt ved de Forbedringer, der her lægges Skat paa, saaledes som der er ved den Indtægt, der rammes af Indkomstbeskatningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bækgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Næringslov, hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Landstingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere.